

Lønarafturhald og nýtslugjald

TAÐ ER ein sera vøkur orðing, ið samgonguflokkarnir í landsstýrinum gjørdur í samband við brotið í samgonguskjalinum sum eitur arbeiðsmarknaðarmál.

HAR VERÐUR millum annað sagt, at arbeiðsmarknaðarpolitikkurin miðar ímóti at útvega arbeiði til allar vinnuførar hendur, at bota arbeiðsumhvøvið, at skapa góð arbeiðs- og eftirlønarviðurskifti, og at gera arbeiðsplássini trygg og áhugaverd. Sagt verður eisini, at búskaparligu tiltøkini, so sum avtøkan av tvungnu samansparingini og lækkingin í marginals-kattinum, eru grundað á afturhald í lönarkrøvum hetta valskeiðið. Brestur hendan fortreyt, verður spurningurin tikin til politiska viðgerð av nýggjum.

SO VITA fakfeløgini tað. Um fakfeløgini hinvegin taka hesi orð til eftirtektar og góðtaka "lönarafturhald" er ein annar

spurningur. Eisini er spurningurin hvat "lönarafturhald" í hesum sambandinum merkir. Er talan um krónutal í lönarposan ella er talan um realløn, tað sum fæst fyri lönina? Hetta er kanska hin mest týðandi spurningurin.

EINS VIST og tænaustøði ikki fær at hækka komandi árin er, at kostnaðurin fyri hetta sama hækkar. So at siga øll nýtslugjöld hækka, og mangt bendir á, at brúkarin framyvir skal rinda fyri tænastrur, hann als ikki áður hevur goldið fyri.

HETTA fáa vit eina ábending um í frágreiðingini frá Tórshavnar Býráð í samband við langtíðarætlanina. Har verður millum annað sagt, at ein liður í inntøkupolitikkinum verður, at almennar tænastrur vera seldar brúkarinum.

SPURNINGURIN um beinleiðis gjald fyri almennar tænastrur hevur mangan verið umrøddur. Í ávísam førum rindar brúkarin í dag fyri tænastrur og tað er ikki vist, at tað var órímligt, at tílft gjald eisini var galdandi fyri

Tað, sum veruliga fæst fyri lönina, má vera tað avgerandi

onnur øki enn í dag. Men her eiga vit at ansa eftir, at tey ikki raka tey fólk, sum frammundan eru ringast fyri.

IVALEYST eru øll fakfeløg greið yvir, at figgjarorka samfelagsins er ikki stór og hetta fara tey ivæleyst eisini at

hava í huganum, tá tey fara at sessast um samráðingarborðið. Men bláoygt má tað sigast at vera, um nakar heldur, at fakfeløgini uttan víðari fara at góðtaka, at limir teirra fáa minni fyri lönarkrónurnar framyvir enn tey higartil hava fingið.

sosigaley

Dimmalætting

VEGJA TRÓNDUR

DAGBLAÐ

KRUSNA

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐSTREYMI

Nú er støðið lagt

Tað tykist sum Dagblaðið longu hevur lagt støðið undir fyra ára samstarvinum millum Javnaðar- og Fólkaflokkinn. Hetta sæst m.a. í oddagrein í Dagblaðnum í gjár:

...Endin bleiv so, at Fólkaflokkurin fekk tey búskaparligu og vinnuligi málsøkini, meðan Javnaðurin fekk tey almennu málsøkini.

Undantikin eru tó fiskiðnaður, iðnaður og handil, sum vit lótu frá okkum, heldur enn fiski-

vinnu og aling. Javnaðurin kravdi annaðhvørt fiskin í sjónum ella á landi. Av tí at vit hildu fiskivinnuna (livandi fiskin og veiðutól) vera týðningarmeiri, lótu vit hin partin. So fekk lögmaður sítt ynski um Tummas Arabo í landsstýrinum uppfyllt. (Og so kom svágur lögmanns inn á ting í kjalarvørinum á landsstýrissessinum í Norðstreymi).

Nú skal eingin kviða fyri, at hetta býti fær ta fylgju, at landskassin sleppur at vága 10-tals mið. kr. árliga í fiskiðnaðarligum sandkassa-projektum (á la Blue North og annað svart-kjafstæp).

-Ju sanniliga má sigast,

at støðið undir einum fruktagóðum og ábyrgdarfullum samstarvi er lagt.

Tidligere forsømmelser

Dimmalætting skivur í oddagrein leygdagin um vænlugu stóðuna hjá fiskivinnuni.

At henvise til tidligere forsømmelser med hensyn til en mere skånsom udnyttelse af gode år-gange kan, selv om det ikke genopbygger nogen fiskebestand, dog ind-bære det positive, at det advarer mod gentagelse. Da det er parlamentarikerne, der i sidste ende afgør, hvordan fiskeri-

politiken skal formes og fiskeriet skal opdeles mellem de forskellige driftsformer, må man ønske for politikerne, at de mest fornuftige løsninger til gavn for helheden får overtag over lokalprægede ønsker, hvor disse ikke er i overensstemmelse med der skal træffes afgørelser, og at de har ryg til at sætte dem i kraft.

At nýrandi landsstýrið hevur rygg til at fremja ein skilagóðan fiski-vinnupolitikk vóna vit eisini. Hetta treingir harðliga til. Ikki minst ný sambandsflokkurin í tvey ár hevur sitið í Tinganesi og snorksovið oman á hesum øki.

Hvær hevur úthungrað hvønn?

Í frágreiðing býráðsformansins í Havn í samband við langtíðarfiggjarætlanina sigur hann millum annað, at kommunan fer komandi árin at halda munandi aftur við fløguvirksemi sínum.

Men so leggur býráðsformaðurin aftrat: Men kunnu vit loyva okkum hetta, tá hugsað verður um, at sera stór fløguupp-hædd er tikin úr samfelagsins peninga-umfari, við teirri avleiðing, at privati arbeiðsmarknaðurin er úthungraður.

Tað er sjálvandi Havnar Kommunu til

stóran sóma, at eisini verður hugsað um privata arbeiðsmarknaðin. Men hugsa vit um tann prís, kommunurnar o. o. hava latið privata arbeiðsmarknaðinum fyri tey arbeiði, sum gjørd eru seinastu árin, og seta hann í mun til tað líknandi arbeiði kosta í dag sæst, at her er ein yvirprísur goldin í óluku mátt.

Spurningurin er so, um Havnar Kommuna, eins og mangar aðrar kommunur í landinum, standa í eins stórarí takarskuld til privata arbeiðsmarknaðin sum figgjar-skuld til sama. Tað er nógvið bendir á, at tað júst er privati arbeiðsmarknaðurin, sum hevur verið við til at úthungra seg sjálvan.